

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 592/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 21 czerwca 2022 roku, w sprawie o sygn. akt II K 302/22			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, poprzez przyjęcie, że oskarżony był wcześniej karany za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości oraz że nie posiadał uprawnień do kierowania samochodem, co spowodowało przyjęcie przez Sąd	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	Rejonowy surowszej kwalifikacji prawnej i wymierzenie mu kary niewspółmiernie surowej, poprzez orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut okazał się po części słuszny i spowodował, iż Sąd odwoławczy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku.</p> <p>Jeśli chodzi o odpowiedzialność oskarżonego z art. 178a § 4 k.k. to zauważyć należy, że oskarżyciel we wniesionym akcie oskarżenia zarzucił oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. (w zbiegu z art. 180a k.k.), nie widząc podstaw do skazywania oskarżonego z przepisu art. 178a § 4 k.k. Zmiany na niekorzyść oskarżonego dokonał dopiero Sąd Rejonowy uznając,</p>		

że skoro oskarżony został skazany w dniu 15.02.2017 roku przez brytyjski S. A. C. M. C. za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem narkotyków, to był on „wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego”. Spowodowało to – zdaniem Sądu meriti – konieczność przyjęcia wobec oskarżonego surowszej kwalifikacji z art. 178a § 4 k.k. Sąd I instancji powołał się przy tym na treść art. 114a § 1 k.k., zgodnie z którym, wyrokiem skazującym jest również prawomocne orzeczenie skazujące za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, chyba że według ustawy karnej polskiej czyn nie stanowi przestępstwa, sprawca nie podlega karze albo orzeczono

karę nieznana
ustawie.

Zauważyć jednak
wypada, że celem
powyższej regulacji
jest zapewnienie
harmonizacji
polskiego prawa
karnego ze
standardami
wspólnotowymi w
zakresie zrównania
znaczenia wyroków
skazujących
zapadłych w
państwach
członkowskich UE.
Realizuje ona
zobowiązanie
wynikające z art.
3 ust. 1 decyzji
ramowej z
24.07.2008 roku,
aby w postępowaniu
karnym
prowadzonym
przeciwko danej
osobie, na etapie
postępowania
przygotowawczego,
sądowego i
wykonawczego,
uwzględnione
zostały uprzednie
wyroki skazujące,
zapadłe wobec tej
samej osoby w
innych państwach
członkowskich i
dotyczące innych
zdarzeń – w
zakresie, w jakim
zgodnie z prawem
krajowym
uwzględniane są
uprzednie krajowe
wyroki skazujące –
oraz by wiązały
się z nimi skutki

prawne równoważne skutkom uprzednich krajowych wyroków skazujących. W definicji legalnej zawartej w art. 2 decyzji ramowej z 24.07.2008 roku wyjaśniono, iż przez pojęcie wyroku skazującego należy rozumieć każde prawomocne orzeczenie sądu właściwego w sprawach karnych uznające daną osobę za winną popełnienia przestępstwa. Przyjąć można, że są to wszelkie ostateczne decyzje, niezależnie od stosowanych określeń, które skutkują uznaniem sprawcy za winnego popełnienia przestępstwa w rozumieniu danego systemu prawnego. Pojęcie to nie obejmuje więc orzeczeń jedynie stwierdzających winę, ale niemających charakteru skazującego, jak również orzeczeń skazujących za inne czyny niż przestępstwa. Skoro jednak wprowadzenie do polskiego systemu prawnego art. 114 a k.k. wynikało z konieczności

realizacji zasady
równoważenia
wyroków
skazujących w
państwach Unii
Europejskiej, to
w chwili obecnej
regulacja ta nie może
dotyczyć wyroków
zapadłych na terenie
Królestwa Wielkiej
Brytanii. Państwo
to opuściło bowiem
Unię Europejską w
dniu 31 stycznia
2020 roku i
nie jest już
jej członkiem. Tak
więc, odnotowane
w karcie karnej
skazanie
oskarżonego przez
sąd brytyjski, nie
może być obecnie
brane pod uwagę,
przy kształtowaniu
odpowiedzialności
karnej za
przestępstwo
popelnione na
terenie
Rzeczypospolitej
Polskiej. Dlatego
też z opisu
czynu przypisanego
oskarżonemu
należało
wylimitować
stwierdzenie, że
oskarżony był
uprzednio karany
za prowadzenie
pojazdu
mechanicznego w
stanie nietrzeźwości.
W konsekwencji
oskarżony wyczerpał
swoim zachowaniem
znamiona
przestępstwa z art.

178a § 1 k.k.,
a więc w postaci
podstawowej, a nie
kwalifikowanej.

Nie ma natomiast
racji skarżący, że
swoim zachowaniem
nie wyczerpał on
znamion

przestępstwa z art.
180a k.k. Nie jest
kwestionowanym, że
oskarżony w chwili
czynu dysponował
brytyjskim prawem
jazdy. Jednakże na
terenie

Rzeczypospolitej
Polskiej utracił on
uprawnienia do
kierowania
pojazdami
mechanicznymi. W
dniu 15.06.2018
roku oskarżony
przystąpił do
egzaminu
kontrolnego,
sprawdzającego
kwalifikacje do
kierowania
pojazdami i
egzaminu tego nie
zdał. W

konsekwencji organ
uprawniony –
Starosta (...),
prawomocną
decyzją z dnia
21.06.2018 roku
cofnął oskarżonemu
uprawnienia
kategorii B prawa
jazdy (k.15).

Natomiast
oskarżony, w dniu
14.03.2022 roku
kierując
samochodem

<p>osobowym w D., nie zastosował się do tejże decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania samochodami osobowymi. Trzeba też zauważyć, że przedmiotem ochrony art. 180a k.k. jest nie tylko bezpieczeństwo ruchu drogowego, ale również szeroko rozumiany porządek publiczny i działalność organów dbających o przestrzeganie prawa. W rezultacie należało przyjąć, że oskarżony M. B. wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie łagodniejszej kwalifikacji prawnej z art. 178a § 1 k.k. i nieorzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo niezasadny.	
<p>Wniosek odwoławczy, sprecyzowany przez oskarżonego na rozprawie odwoławczej okazał się częściowo zasadny. Z przyczyn wskazanych już wyżej należało bowiem z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1 zaskarżonego wyroku wyeliminować stwierdzenie, że oskarżony był uprzednio karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Spowodowało to konieczność zmiany podstawy prawnej skazania i wymiaru kary poprzez przyjęcie, że oskarżony M. B. wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a jako podstawę prawną wymiaru kary – przyjąć art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. Dalszą konsekwencją była modyfikacja podstawy prawnej warunkowego zawieszenia</p>	

wykonania kary
pozbawienia
wolności i przyjęcie
jako tejże podstawy
przepisu art. 69 § 1 i
2 k.k. oraz art. 70 § 1
k.k.

Zakwalifikowanie
zachowania
oskarżonego z art.
178a § 1 k.k. a nie
art. 178a § 4 k.k.
niosło za sobą także i
taki skutek, że wobec
oskarżonego nie
zachodziła
konieczność
orzeczenia
dożywotniego
zakazu prowadzenia
pojazdów
mechanicznych,
wynikająca z treści
art. 42 § 3
k.k. Jako podstawę
wymierzenia środka
karnego zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych,
należało przyjąć
natomiast przepis
art. 42 § 2 k.k.,
który przewiduje
możliwość
wymierzenia tegoż
środka od lat 3 do
15. Sąd Okręgowy
uznał, że mając
na uwadze wszystkie
okoliczności sprawy,
w tym stopień
stanu nietrzeźwości
oskarżonego i
spowodowany przez
niego stopień
zagrożenia dla
bezpieczeństwa w
ruchu drogowym,

adekwatnym będzie
7 – letni okres
zakazu prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych.

Zmiana kwalifikacji
prawnej na korzyść
oskarżonego nosła
wreszcie
konieczność
zmodyfikowania
wysokości
świadczenia
pieniężnego,
zasądzonego od
oskarżonego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej.
Zgodnie z treścią
art. 43a § 2
k.k. nie zachodziła
już konieczność
orzeczenia tego
świadczenia w
wysokości co
najmniej 10.000
złotych. W razie
skazania za czyn
z art. 178a §
1 k.k. dolna
granica świadczenia
pieniężnego to
5.000 złotych. Mając
na uwadze
całokształt
okoliczności sprawy,
a także sytuację
rodzinną i
majątkową
oskarżonego, Sąd
Okręgowy określił
wysokość
świadczenia
pieniężnego na
kwotę 7.000 złotych.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Skazanie oskarżonego za czyn wyczerpujący również dyspozycję art. 180a k.k., wymiar kary pozbawienia wolności, obciążenie oskarżonego kosztami procesu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sąd Okręgowy dokonał częściowej zmiany zaskarżonego</p>		

wyroku, o czym była już mowa. Wyrok został jednak utrzymany w mocy, co do zasadniczej kwestii, a mianowicie co do tego, że oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie czynem tym wyczerpał nie tylko znamiona art. 178a § 1 k.k. (co zmodyfikował sąd odwoławczy), ale również i art. 180a k.k. Powody takiego rozstrzygnięcia zostały przedstawione szerzej w dziale 3.1 niniejszego uzasadnienia. Sąd Okręgowy nie znalazł także podstaw do zmiany wobec oskarżonego orzeczonej kary pozbawienia wolności (z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby). Stan nietrzeźwości oskarżonego, a co za tym idzie, stopień wywołanego niebezpieczeństwa dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, był na tyle duży, że w pełni uprawniało to do wymierzenia kary pozbawienia wolności w rozmiarze

ustalonym przez Sąd meriti.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>a) wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1 zaskarżonego wyroku stwierdzenia, że oskarżony był uprzednio karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości;</p> <p>b) przyjęcie, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a jako podstawy prawnej wymiaru kary - przyjęcie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.;</p> <p>c) przyjęcie jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności przepisu art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k.</p>		

d) w miejsce orzeczonego wobec oskarżonego w pkt 3 zaskarżonego wyroku środka karnego orzeczenie na podstawie art. 42 § 2 k.k. wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat;

e) obniżenie do kwoty 7.000 złotych wysokości świadczenia pieniężnego zasądzonego w pkt 4 od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Zwięźle o powodach zmiany

Wniesiona skarga apelacyjna odniosła taki skutek, że Sąd odwoławczy dokonał powyższych zmian zaskarżonego wyroku. Powody tychże zmian zostały już omówione w dziale 3.1 niniejszego uzasadnienia.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do			

dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	O kosztach postępowania odwoławczego, Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o treść art. 634 k.p.k., art. 627 k.p.k. i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach karnych (tekst. jedn.: Dz. U Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwalifikacja prawna, wysokość środka karnego		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana